

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: BREV TIL: Hertz, Sylvester FRA: Hertz, Henrik (1831-01-28)

Citation: Hertz, Henrik: "BREV TIL: Hertz, Sylvester FRA: Hertz, Henrik (1831-01-28)", i *Breve fra og til Henrik Hertz*, Gyldendalske Boghandels Forlag, s. 17. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990301-000-shoot-L0019903010000007.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra og til Henrik Hertz

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Hertz, Henrik, *Breve fra og til Henrik Hertz,*

Fra H. Hertz til S. Hertz.
Kbhvn. d. 28de Jan. 1831

Kjære Broder. Der maa hidtil have hvilet en ganske særdeles heldig Stjerne over Gjengangerbrevene. Thi for ikke at tale om, at de endnu saa godt som slet ingen Opposition have mødt (hvilket vel kan grunde sig i, at et vist Modpartie kun har med en A and — Baggesens — at gjøre, men desværre endnu ingen Person at hudflette) have de ikke blot fundet det store Publicums Yndest, men iblandt det mindres, det udvalgte fornemmeligt deres, hvis Dom jeg altid har enten lagt megen Vægt paa formedelst dens Paalidelighed, eller ønsket gunstig imod mig af andre, saa at sige Kjærlighedsgrunde. Hos Dig forene sig alle Grunde til at gjøre mig Din saa ubetingede Forkjærlighed for Brevene ligesaa uventet som behagelig, og det er mig saa meget mere af Værdi, som, ved Dit Ubekjendtskab til s. 18Auctor, ingen Partiiskhed kan have ledet Din Pen. Skulde jeg nu for Fremtiden tale lidt mere om »Brevene« end passeligt, saa skeer det kun, fordi jeg maaskee for meget bygger paa Din Interesse for dem. — — — Særdeles gjerne gad jeg vide Din Mening om adskillige Hovedpunkter, af hvilke Du allerede til min Glæde med Bifald har omtalt nogle, men adskillige vigtige staae tilbage, f. Ex. om Du billiger min Dom om Hauch og især de Tvivl, jeg har fremsat mod Maanedsskriftet for Litteratur. Hvad jeg har sagt om Andersen, finde Mange her for strengt, men de klogere indrømme, at Dommen umuligt kunde falde anderledes ud. Lad Dig ikke forvirre af det »Væsen«, man her gjør af Andersen som og i Aarhus. Thi ved sine Bidrag og ved venskabeligt Forhold staaer han i nøie Forbindelse med alle vore Bladskrivere og med Elmqvist i Aars; er Sligt Tilfældet, og forærer man Vedkommende et Exemplar af sine Digte, saa kan man med største Tryghed stole paa, at de støde i Trompeten.

Maanedsskriftet for Litteraturs Medlemmer billige, veed jeg, hvad jeg har sagt om Andersen, og i næste Hefte, har man sagt, kommer i Anledning af Rumohrs bestialske Reise til Maanen alvorlige Paamindelser til Andersen og hans Kammerater. Rumohr har sagt til en af mine s. 19Bekjendtere, at der rigtignok var et Partie, der holdt strengt over Studium hos Poeterne, Formens Rigthighed etc., men at Sligt kun underkuede Geniet, og at han og Andersen derfor havde besluttet at staae i Spidsen for et Modpartie. — Spasen med Mozarts Øre sigter til Følgende: For et Par Aar siden har Nissen, der er gift med Mozarts Enke, udgivet her paa Tydsk Mozarts Levnedsløb, og deri samlet en utrolig Mængde intetsigende Baggateller. Iblandt andre Taabeligheder finder man ogsaa der et Kobberstik af Mozarts Øre 8) fremstillet i en Spiritusflaske, for at Godtfolk kan faae et Begreb om den store Componists ydre Høreorgan. Er det ikke en fast ubegribelig Abderitstreg?

(Samme Brev fortsat d. 4de Februar.)

— — — Maanedsskriftet for Lit. er kommet ud med en Recension over Gjengangerbrevene. At denne er fordeelagtig, kan Du slutte af Begyndelsen: »Det glæder os at kunne begynde det nye Aar med at anmelde den herlige Maade, hvorpaa vor Litteratur ligesom sluttede det forrige. Gjengangerbrevene vare for enhver Ven af det Skjønne en ligesaa uformodet som kjær Nytaarsgave« — — — Forøvrigt tager denne Recension, (der er af Physikeren Ørsted) paa en særdeles human, venskabelig s. 20Maade til Gjenmæle mod det, der er sagt mod Selskabet, saa at jeg ikke kan andet end være tilfreds med Gjenmælet, skjøndt jeg finder, at det har tabt et Hovedhensynspunkt af Sigte, nemlig, at det er Baggesen, der taler i Brevene, at altsaa en Hoben af hans Ideer, Synsmaader etc. (f. Ex. om Gratien) maatte bibeholdes, naar man ellers ikke vilde falde ud af Tonen. Men Recensionen er ellers af den Art, at den ingenlunde opfordrer mig til at skrive mod den.

— — — »De stakkels Halvpoeter blive ilde medtagne i Brevene« siger Du, og deri har Du Ret. Men Du feiler høiligen, naar Du troer, at jeg endogsaa kun med en Tanke har tænkt paa Dig ved at angribe Hine. Dertil ere Dine Digte altfor grundforskjellige fra den nuværende Tids yngre Digteres Vers. De sidste bestræbe sig for at udtrykke en løbsk, lovløs Phantasie, en løiet Følelse ved Siden af en falsk, cynisk Humor, foragte alt Studium og lægge sig meest efter at skrive uharmoniske, af metriske og grammatikalske Bommerter opfyldte Vers; de troe, at Alt i Poesien skal drives ved umiddelbar Indgivelse, og pukke paa deres — Genie; de gjøre sig næsten til af deres Uvidenhed. Da saaledes en Recensent i Kjøbenhavnsposten havde dadlet Rumohrs 9) Hexametre, sagde han s. 21til Berg: »Han dadler mine Vers, og siger, at de ere slette Hexametre. Jeg har min Sjæl aldrig tænkt paa, at det skulde være Hexametre.« — Hvilken barbariske Yttring er bogstavelig Sandhed. — Hvor ganske anderledes forholder det sig med Dine Digte! Hvad man kan dadle ved dem, er en altfor stor Subjektivitet; Du har seet for meget ind i Dit Indre, fornemmeligt Dit Hjerte, og seet Dig for lidt om i Verden. Derfor er Følelsen Dine Digtes uindskrænkede Souverain. Men denne Følelse, medfører den ogsaa nogen Monotonie, hvor reent og simpelt har Du ikke udtrykt den! Hvor correct er Din Tankegang, og hvor velklingende og flydende ere Dine Vers! —

— — — Da jeg nu kan antages at have skrevet et tilstrækkeligt langt Brev, saa vil jeg slutte med mange Hilsner til Dig.

Din hengivneste Henrik Hertz.